

[Aktuální vyhlídky křesťanství, význam laiků a „nová orientace“]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[\[Příležitostné poznámky, 1959\]](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[\[Příležitostné poznámky, 1959\]](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 17. 9. 1959
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 17. 9. 1959

1. Nejbližší budoucnost křesťanské aktivity bude vyznačena opětným přesunem významu z řad „náboženských specialistů“ na široké řady laické. Nikoliv však z důvodů nějaké demokratizace, nýbrž proto, že ve skutečném zápase, v nejpřednějších liniích stojí dnes laici, a nikoliv „náboženští specialisté“ (tj. faráři, theologové, církevní funkcionáři atd.).
2. Theologická fronta „nové orientace“ by měla tuto skutečnost prozíravě předvídat a vědomě svou theologickou prací připravovat a potom podpírat.
3. Přesun shora uvedený, tj. proces laicizování křesťanské aktivity, bude důležitou základnou ekumenické práce.
4. Theologie se opět dostane k svému nejvlastnějšímu, totiž právě služebnému poslání: musí se stát strážkyní čistoty zvěsti, vyzbrojenou přesnými znalostmi historickými i dogmatickými; avšak síla, vnitřní mohutnost a přesvědčivost poselství nové orientace bude mít svůj zdroj jinde.
5. Demytologizace jako program je příliš suchá a také produkuje nicotnosti. Jako okrajová metoda je ovšem d[emytologizace] někdy na místě; cílem však být nemůže. Nejde totiž o zbavení zvěsti mytického lesku a půvabu, nejde o redukci, oslabování ani o všednost, šedost atd. Jde o nalezení samotného východiska – ne vůbec, ale pro nás, pro přítomnost a nejbližší budoucnost, jde o novou mocnou formulaci, nový silný život, nepřekonatelnou, nezdolnou víru.
6. Také civilnost nové interpretace může být jen okrajovým, metodickým motivem. Civilnost je dobrá, jestliže nám otevře cestu k modernímu člověku, k jeho srdci, k jeho porozumění.
7. Aby se předešlo nebezpečí, že laici by se chtěli emancipovat od theologů nebo že by jich chtěli nedbat, je třeba volit tuto linii: theologové při všech vhodných příležitostech musí nejen o sobě říkat, že slouží, ale skutečně tak musí i jednat – v jejich jednání ani slovech nesmí být ani stín nadřazenosti, tj. poměru k laikům jako k řádu subordinovanému. Naproti tomu z řad laiků musí být (vždy však jen laiky!) volán k pořádku každý, kdo by se vyjádřil nebo jednal s neúctou s theology. (Jde o hnutí uvnitř – jinak tomu ovšem je mimo.)